Зі святом ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЬОГО!

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

19 січня 2021 року ● № 2 (162)

І голодно, і холодно...

...та владі байдуже, вона продовжує нищити українців новим підняттям тарифів на газ, електроенергію, воду... «Гарний» сюрприз під ялиночку від ЗЕ – команди, що й казати! Таким своїм рішенням вона вигнала на вулицю - провітрити мізки на протестах проти Тарифного Геноциду - бідний, змордований люд по всіх краях України. Вигнала, аби ми тверезо подивилися на ситуацію: кого обрали, кому повірили?! Пригадуєте, як м'яко стелив перед виборами Володимир Зеленський «Зроблю все, щоб люди не плакали»? Та як твердо тепер спати, дивлячись на те, що робить він і його так звані «слуги народу», а насправді – олігархів!

Читайте стор. 3

Прогноз

Півдню України знову загрожує посуха

Цього року півдню України знову загрожує посуха. Про це заявляють експерти, спираючись на дослідження. Наразі озимі Одещини перебувають в задовільному стані, але ґрунтознавці Одеського університету ім. Мечникова виявили проблему — земля майже скрізь суха, запаси вологи мінімальні. Тож катастрофічна посуха може повторитися.

«Ту вологу, яка в край необхідна в ранньовесняний період та на початку літа — тобто та продуктивна волога, яка необхідна рослинам для розвитку в період вегетації, можемо не отримати», — розповів Андрій Буяновський, завідувач кафедри географії України та ґрунтознавства Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова.

Також аграрії півдня відзначають, що паростки дуже слабкі й можуть загинути. Проте, окрім опадів, є ще одна проблема — нині на межі банкрутства понад половина господарств півдня Одещини. Вони не мають коштів на податки, погашення кредитів та насіння. Від держави просять пільгових канікул та дотацій. «Якщо буде дотація на поворотній основі — нас це теж влаштує, тому що ми будемо працювати, будемо вкладати в землю, будемо сподіватися на хороший урожай, щоб і дотацію повертати, і виконувати всі свої зобов'язання за договорами оренди перед банками та перед оподаткуванням», — розповідає керівник фермерського господарства Одещини.

Повернення МінАПК та урожай розчаруваня: підсумки 2020 року в агросекторі

Минулий рік був суцільною зоною турбулентності для аграрного сектора України, причому ці струси створювали як проблеми, так і нові можливості.

Під завісу 2020 року уряд вирішив відродити Міністерство аграрної політики і продовольства, усвідомивши важливість профільного відомства для однієї з ключових галузей національної економіки, яка в буквальному сенсі годує не тільки всю Україну, але значну частину решти світу.

Головне аграрне відомство країни було ліквідоване в серпні 2019 року шляхом об'єднання з економічним міністерством в одну структуру - Міністерство розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства. При цьому учасники ринку і аграрні асоціації категорично не підтримали цю ідею президента України, назвавши її реформаторським популізмом.

Але вже в січні 2020 роки сам Володимир Зеленський передумав і заявив, що Мінагрополітики потрібно повернути.

І ось, за два тижні до Нового року, 17 грудня, Верховна Рада призначила Романа Лещенко, екс-главу Держгеокадастру, новим міністром майбутнього відомства. А 28 грудня Кабмін скасував рішення про приєднання Мінагропроду до Мінекономіки, що дало формальний старт створенню самостійного відомства.

«Відновлення історичної справедливості і відновлення профільного міністерства - питання, яке хвилює всіх без винятку аграріїв нашої держави ... Одним із пріоритетів нового міністерства буде наведення порядку в земельних правовідносинах», - сказав Лещенко з трибуни парламенту, приймаючи нову посаду.

Також новий міністр анонсував запуск масштабної програми інвестицій в зрошення півдня України, посилену боротьбу з відшкодуванням ПДВ через «схеми», детінізацію земельних відносин і «нормальне» оподаткування кожного гектара землі.

Відзначимо, що в схваленому Радою законі про держбюджет на 2021 рік на відновлення міністерства АПК не закладено ні копійки, і це може гальмувати всі озвучені ініціативи.

Земельна реформа

У ніч на 31 березня минулого року відбулася історична для України подія, що запам'яталося як «земельна ніч»: Рада прийняла закон про відкриття ринку землі.

До цього рішення країна йшла багато років. На заключному етапі, який зайняв кілька місяців, розгляд законопроекту гальмувала опозиція, вносячи незліченну кількість правок, а вже прийнятий закон був оскаржений в Конституційному суді. До слова, останній поки що не виніс остаточний вирок щодо того, чи суперечить право розпоряджатися своєю землею нормам Основного закону України.

Як зазначив прем'єр-міністр Шмигаль, навіть в такому вигляді відкриття ринку дозволить знищити тіньові схеми з землею і покладе початок цивілізованих земельних відносин.

«Зняття мораторію на продаж землі сільськогосподарського призначення - це вагомий поштовх для розвитку економіки, фермерства, аграрного комплексу в Україні», - заявив глава уряду.

Очікується, що ринок сільськогосподарських земель відкриється в липні поточного року. До цього часу депутати мають прийняти ряд додаткових земельних законів, а уряду - запустити програми дешевих кредитів, необхідних фермерам для покупки землі.

Паралельно з цим в Україні триває децентралізація земельних відносин. У минулому році Держгеокадастр, слідуючи указу президента Зеленського, почав процес передачі всіх державних земель сільгосппризначення в комунальну власність громад, а це більше двох мільйонів гектарів.

Також незабаром завершиться загальнонаціональна інвентаризація всієї наявної в Україні землі, і ця інформація буде доступна на інтерактивній карті.

Ринок сільськогосподарських земель відкриється в липні поточного року. До цього часу депутати мають прийняти ряд додаткових земельних законів, а уряд - запустити програми дешевих кредитів, необхідних фермерам для покупки землі.

Паралельно з цим в Україні триває децентралізація земельних відносин. У минулому році Держгеокадастр, слідуючи указу президента Зеленського, почав процес передачі всіх державних земель сільгосппризначення в комунальну власність громад, а це більше двох мільйонів гектарів.

Поганий урожай

Зібрати третій поспіль рекордний урожай зернових українським аграріям не вдалося. Незважаючи на оптимістичні прогнози, урожай 2020 року виявився на сім мільйонів тонн менше, ніж роком раніше. Всього Україна зібрала в минулому році 65,4 мільйонів тонн зернових, скоротивши в першу чергу виробництво ключових експортних культур - пшениці і кукурудзи.

Виною всьому - аномальна посуха, яка занапастила частину врожаю на півдні країни. Багато українських хліборобів залишилися без зерна і грошей для проведення нової посівної. В одній тільки Одесій області аграрії зазнали збитків на 15 мільярдів гривень, а один з місцевих фермерів наклав на себе руки через втрату свого врожаю.

«У цьому році аграрії зібрали менше зернових і олійних культур. Але цього буде цілком достатньо, щоб забезпечити внутрішній попит. Крім того, експорт зернових залишається на рівні топ-п'ять за останній період », - вважає заступник міністра економрозвитку Тарас Висоцький.

На цьому випробування для аграріїв не закінчилися. Через пандемії коронавірусу і глобальної продовольчої паніки ціни на зернові різко пішли вгору. Зокрема, кукурудза подорожчала в два-три рази, і аграрії, які раніше уклали форвардні контракти за нижчою ціною, відмовлялися продавати зерно собі в збиток.

Український зерновий ринок зіткнувся з кризою, через який країна могла втратити авторитет надійного продавця продовольства і мільярди валютних надходжень.

Незважаючи на це, в 2020 році Україна зберегла звання другого за величиною експортера кукурудзи на світовий ринок і, безсумнівно, постарається затвердити свою репутацію і в новому році, відправивши на експорт левову частку зібраного зерна.

Анна НАГОРНА. УНІАН

Передплата на газету «Фермер Придніпров'я» триває

Щоб отримувати газету в лютому, завітайте до поштового відділення до 25 січня.

Вартість передплати (плюс вартість послуг УКРПОШТИ)

місяць - (20+ 6.15) = 26.15 грн.

3 місяці – (60+18.45) = 78.45 грн.

6 місяців – (120+36.90) = 156.90 грн.

11місяців - (220+67.75) =287,75 грн.

Передплатний індекс у Каталозі обласних видань 60092.

Київська громадська організація «Бізнес-Варта», президентом якої є Іван Мірошниченко, добре відома членам Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини. Вона створена і працює задля відновлення порушених прав та інтересів українських підприємців і фермерів, внесення необхідних змін до законодавства тощо. В інтерв'ю «Фермеру Придніпров'я» адвокат партнерської стосовно Асоціації «Бізнес-Варти» Андрій Наход підсумовує рік минулий і дає поради, на чому фермерам і власникам землі слід зосередити увагу в 2021-му

На чому фермерам і власникам землі слід зосередити увагу в 2021-му?

Читайте стор. 4

Водохреще

ВОДОХРЕЩЕ, Хрещення чи Йордан – народно-релігійне свято, котре православні та греко-католики святкують 19 січня. Воно є останнім святом з різдвяно-новорічного циклу та завершує Святки – 12 днів Коляди між Різдвом та Водохрещем. Із цим святом пов'язують хрещення Христа. Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, він прийняв хрещення від Івана Хрестителя в річці Йордані, пише Етноепоха. Згідно з Біблією, під час хрещення на Ісуса з неба у вигляді голуба зійшов Святий Дух і пролунав голос Божий, тому свято і називається Богоявленням. На Водохреще багато людей бажають зануритися в ополонку, щоб вилікуватися від недуг. Люди вірять, що у цей день вода очищає та стає цілющою, тому усі бажаючі занурюються в ополонку, щоб бути здоровими цілий рік. Читайте також: Ворожіння на Водохреще: як дізнатись долю та ім'я судженого Священики та віряни йдуть до заздалегідь прорубаної ополонки як символу річки Йордан. Після того, як священик освятить воду в ополонці, триразово занурюючи хрест, запалюючи вогонь і читаючи молитву, бажаючі занурюються у воду з головою три рази, хрестяться і вимовляють молитву. Сенс обряду в тому, що віруючі готові піти за Христом, приймаючи хрещення і християнську віру. Він виключно добровільний, оскільки немає жодного обов'язку занурюватися в крижану воду. Хрещення в Україні Напередодні свята українці традиційно зустрічають другий Святвечір. Впродовж 18 січня віряни тримають піст та нічого не їдять. Сідати за вечерю можна лише після появи першої зірки на небосхилі. До столу подають пісні страви – рибу, вареники з капустою, кутю, узвар тощо. Вода на Хрещення вважається цілющою, вона символізує початок життя та очищення. Віруючі зберігають вдома саме йорданську воду, адже вірять, що вона є цілющою впродовж усього року. Йорданську воду зберігають за образами та бережуть на випадок хвороби. Вражає той факт, що вода, освячена на свято Йордана, зберігається не псуючись та не засмерджується впродовж року. Віряни певні, що справа у святості, а скептики кажуть, що виною всьому срібло з хрестів, котрі занурюють у воду. Набрати свяченої води можна у церкві. Також освячуються водойми – річки та озера. За тиждень до свята у кризі замерзлих водойм вирізається ополонка у формі хреста. Цим традиційно займається чоловіча громада: на річці вирубається ополонка, а великий хрест з льоду встановлюють над ополонкою та обливають його червоним квасом з буряка, що символізує кров. Ополонку освячує священик. Згідно з релігійними переконаннями, така вода очищує від гріхів та заряджає здоров'ям на увесь наступний рік. Для вірян після Водохреще починається весільний сезон, що триває до Великого посту. Оскільки в Україні тісно переплелися язичницькі й православні вірування та традиції, у ніч з 18 на 19 січня серед дівчат було прийнято ворожити на нареченого. І хоч цей ритуал засуджується церквою, він досі є популярним і вважається найбільш достовірним за рік. Зранку 19 січня у церквах відбуваються святкові богослужіння. Після них народ іде до водойми, несучи дерев'яного хреста та хоругви поперед процесії. Підійшовши до ополонки, весь натовп зупиняється та стає навколо ополонки. Священик занурює хрест в ополонку під спів церковного хору. Коли воду освячено, віряни набирають з ополонки воду у заздалегідь припасений посуд. Раніше люд, що приїхав кіньми, набирав воду ще й у відра, щоб напувати коней. Сміливці ще й пірнали у священну ополонку, втім ця традиція підходить далеко не всім. Традиції наших пращурів Зазвичай після водосвяття всі люди поверталися до своїх хат. Поки мати або старша дочка подавали на стіл обідати, батько брав з-за образу Божої Матері пучок сухих васильків, мочив їх у свяченій воді і кропив все в хаті та в господарстві; потім брав ще крейду і писав хрести на образах, сволоці, дверях і миснику. Управившися з цим, батько сідає за стіл, а за ним і вся родина. Перед їжею п'ють свячену воду, оскільки вважається, що свячена на Водохреще вода має вживатися натще, адже саме за цієї умови вона має найбільшу силу. По обіді дівчата бігають до річки вмиватися в «йорданській воді» — «щоб були рожеві лиця». На Гуцульщині хлопці водять своїх дівчат до ополонки — «щоб ся умила та красна була». В місцевостях понад Дніпром було колись чимало віруванн та прикмет, пов'язаних з «Йорданню». Так, коли процесія йшла на річку, то «знаючі» люди придивлялися: якщо перед хоругвами пролетять горобці — нещасливий рік для дітей, граки — для молодих людей, а як пролетять гуси, то старі люди цього року будуть дуже хворіти, а то й — боронь, Боже — вмиратимуть. Якщо на Водохреще дерева вкриті інеєм, то на весні у відповідний день тижня — в п'ятницю, четвер і т. д. — треба сіяти ярову пшеницю: «вродить, як гай!» Якщо на Водохреще день ясний, сонячний, то хліби в даному році будуть чисті, а якщо понурий, небо вкрите хмарами — у хлібі буде багато «сажки» (зони). Попіл після Різдвяних Свят не можна зберігати — ні в хаті, ні в дворі, бо «буде пожежа»; ввечері ж на Водохреще його треба винести на річку і висипати на лід. В той момент, як священик занурює хрест у воду, всі чорти та всяка нечиста сила вистрибує з річки і залишається на землі до того часу, аж поки якась із жінок не прийде на річку прати білизну. Коли брудна білизна опуститься у воду, то разом з нею впірнають у воду і всі чорти, що мерзли на землі. А тому набожні бабусі колись не дозволяли своїм невісткам прати білизну на протязі цілого тижня після Водохреще — «щоб більше вигибло нечистої сили від водосвятських морозів». Дівчата, набравши з освяченої ополонки води, наливали у велику миску, на дно клали пучок калини або намисто і вмивалися — «щоб лиця красні були». Обряди на Водохреще: на добробут і багатство Якщо ви хочете, щоб добробут і багатство стали вашими постійними супутниками, наберіть святу воду, освячену у Водохресний святвечір, і окропіть нею в будинку всі кути. Обряд необхідно провести ближче до півночі. При цьому просіть у Господа позбавити вас збитків, нагородити достатком і добробутом вашу домівку. Частину святої води, що залишилася, залиште на ніч там, де ви зазвичай зберігаєте гроші, інформує Політека. Обряди на Водохреще: на багатство і щастя У ємність з водохресною водою опустіть срібну монету, і поставте чашу на підвіконня так, щоб її вночі освітлював місяць. Подумки тричі скажіть своє прохання вищим силам про матеріальне благополуччя і щастя. Потім лягайте спати. На ранок із води дістаньте освячену монету — тепер це ваш надійний талісман, який треба зберігати в таємному місці. Обряди на Водохреще: на народження дитини Обряди на Водохреще можуть також допомогти в народженні довгоочікуваної дитини. Адже 19 січня вважається найсвятішою і казковою ніччю в році. Для цього подружжю необхідно вистояти нічну службу в різних церквах, а після зануритися у водохресну ополонку з освяченою водою. Вранці розпочати процес зачаття. Обряди на Водохреще: на виконання бажання У водохресну ніч налийте в чашку освячену воду. Коли на ній з'явиться легка рябизна, вийдіть на вулицю і тричі скажіть своє заповітне бажання, дивлячись на небо. Потім воду поставте вдома під ікону до наступного Водохреще. Однак врахуйте, якщо спочатку рябизна на воді не з'явилася, подальший обряд немає сенсу проводити — бажання не здійсниться. Обряди на Водохреще: на вдачу До цього обряду необхідно ретельно підготуватися: кілька днів до Водохреще дотримуватися суворого посту і ходити на службу до церкви. 19 січня приготуйте свічку з церкви, освячену воду і скибочку чорного хліба. Запаліть свічку, у правій руці тримайте воду, а в лівій — хліб, і промовляйте такі слова: «У вдачі п'ять доріг і всі вони ведуть на мій поріг! Ісус Христос, син Божий, направ до мене щастя і удачу, а зло і біди стороною нехай пройдуть! Амінь». Після цього з'їжте хліб, запивши водою. Моліться про свою вдачу, поки горить свічка. Наступного дня… Після Водохреще – 20 січня – вшановується Іоанн Хреститель (Іван Предтеча). З цього часу вже переходять до звичайного трудового ритму. Господині діставали свої починки (полотно, нитки), які перед Різдвом ховалися подалі від гріха, "щоб лихий ниток не плутав". З посвяток вже знімались табу на відвідування корчми чи шинку, які діяли в Свята ("бо вода не посвячена"). Також жінкам вже дозволялося ходити по воду, чого вони не могли робити в свята. І все ж, на Предтечу хоч люди й готувалися до господарських справ, важливу роботу не розпочинали. Це був, свого роду, ритуальний перехід, а тому й казали: «Прийшов Предтеча і забрав свята на плечі».

Маємо, що маємо

ПІДЛІТКОВІ «РОЗВАГИ»

НЕ ІНАКШЕ, як народ школярсько-підліткового віку на Дніпропетровщині достроково розпочав зустрічати новорічно-різдвяні свята. Старт цьому процесу дала найвірогідніше учениця однієї зі шкіл міста Павлограда. Одного вечора там у швидку медичну допомогу надійшов надто терміновий виклик, оскільки випадкові перехожі на вул. Максима Горького виявили тіло молодої дівчини ніби без ознак життя. Принаймні точно у непритомному стані або елементарно без свідомості. Зрозуміло, що поквапилися не лише медики, а й правоохоронці з місцевого відділення поліції. І що ж в кінцевому рахунку з'ясувалося? П'ятнадцятилітня дівка отруїлася сурогатним алкоголем і впала у кому. В алкогольну кому, ясна річ. Але перед тим чомусь намагалася вилізти на чималу висотою споруду і по напів-«дорозі» наверх впала і звідти. Тоді ще не в кому, але майже. Додолу на асфальт, розквасивши при цьому собі носа і набивши добрячими синцями обличчя. Бо падала лицем униз, як підкошена. З ким і де так напиячилася – цього, прийшовши до тями, дівка наче не змогла згадати. Чи запам'ятати не змогла. Відбило їй пам'ять, і все. Хоч розум мабуть в першу чергу і ще раніше.

Судячи з усього, Павлоград потрапив в епіцентр подібних подій. Слідом тут троє лобурів-восьмикласників завітали до четвертого їхнього дружка, аби привітати його з днем народження. Ніби як за дивно щасливим збігом для них у того нікого, крім нього, не було з дорослих вдома. А ось випивки на кожну юну душу виявилося більше, ніж треба, якщо взагалі вона була їм потрібною. Отак хлопці й розгулялися до незапланованих і непередбачуваних дій: спершу мов жартома почали бити-лупцювати одного з-поміж себе, а далі й так, що той просився і благав крізь сльози, мало не на коліна опустився, аби не знущалися над ним. Не помогло. Друзі, увійшовши в раж, як не чули ровесника. А тим, що він опустився на коліна, навпаки, скористалися: налягли на ноги бідолахи усі гуртом і постригли наголо «в монахи». З криками, верещаннями і навіть піснями. Ще й знімаючи свою майже дику вакханалію на мобільний телефон, аби потім виставити «відеокліп» у соціальні мережі Інтернету. Сьогодні історія ця дістала вельми неприємне для хлопців продовження. Батьки потерпілого після перегляду «відика» подали заяву в поліцію, трактуючи «розваги» друзів їхнього сина як і приниженням його людської гідності, і знущанням над ним. За що, як відомо, передбачається кримінальна відповідальність. Причому як на думку батьків постриженого якщо її ще не можуть понести «недорослі» підлітки, то в такому випадку мовляв понести мають їхні батьки. Оскільки вони відповідальні за виховання своїх дітей.

А тим часом павлоградських недовиховань, даруйте, недоумків немов понесло. Точніше все одно що голови їм знесло. В одній неначе й зразковій тут середній школі знайшлися розумаки, які забажали «збоку» поспостерігати за своїми ровесниками і ровесницями, коли ті масово «ловитимуть кайф». Тобто коли несподівано для себе опиняться у стані оп'яніння чи й очманіння. А для цього взяли і розпилили побіля туалету, як потім встановила поліція, перцевий газ, «а самі сховалися у засідку». Вийшло ж трохи інакше, ніж задумували лобурі: більше десяти учнів школи дістали отруєння різної ступені тяжкості, але всі як один потрапили у лікарні на стаціонарне лікування. Дісталося й одному вчителю, який перший помітив і зрозумів, що відбувається щось неправедне, і кинувся дітям на поміч. Єдине, що вчителю госпіталізація не знадобилася. А усіх інших зі школи довелося евакуйовувати та її приміщення провітрювати й ретельно вимивати. Завітати того дня сюди мусили не лише правоохоронці, а й пожежно-рятувальний підрозділ та бійці служби з надзвичайних ситуацій і навіть газового господарства, а також ледве не перші особи керівництва міста.

Далі ж «ініціативу» перехопив Кривий Ріг. Там через пару днів трапилася також знову у школі майже аналогічна, але по-своєму і набагато оригінальніша «пригода». Дев'ятикласник, ідучи на уроки, прихопив з собою пляшечку якоїсь рідини, котру потім спочатку кваліфікували як невідому. В усякому випадку навздогін дев'ятикласник запевняв, наче від до пуття не відав, фщо у тій пляшці було. Одначе це не завадило йому і тут в туалеті пригостити невідомим напоєм двох своїх подруг-однокласниць. А щоб їх заохотити і переконати, ніби аніяких страшних наслідків боятися не слід, випив спершу сам. В якому саме туалеті «куштували» ну геть загадкову рідину, хлоп'ячому чи дівчачому, поліцейський протокол ясності не дає. Зате вказує, що випили учні елементарний самогон «хімічно-криворізького розливу». І точно не «куштували», як стверджували в один голос потім, а пили, оскільки сполохані педагоги пляшку «знайшли» по суті порожньою. І за цим разом теж сталося не так, як гадалося охочим до «розваг». Вони не скільки сп'яніли, стільки отруїлися. Довелося ж викликати медиків і забирати усю трійку «смільчаків» не мало і не багато – у реанімацію.

Нарешті у тому ж Кривому Розі зі школи №85 терміново забрали в реанімацію 15-річного старшокласника. На так званій великій перерві він рішив причаститися наркотичним зіллям ніби як легкого класу, однак котрого йому вистачило, щоб дістати отруєння «важкої тяжкості». Медики не беруться гарантувати, що хлопець відбудеться «легкими» наслідками. Однак як на нас більше має зараз хвилювати те, що в купі це можуть бути далеко не останні подібні підліткові «розваги», коли дійсно неминучі серйозні «неприємності». Як уже сьогодні, так і в віддаленому майбутньому. Бо з таких розважальників знаєте що виросте? Отож!

Микола ЯСЕНЬ.

І голодно, і холодно...

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

…та владі байдуже, вона продовжує нищити українців новим підняттям тарифів на газ, електроенергію, воду… «Гарний» сюрприз під ялиночку від ЗЕ – команди, що й казати! Таким своїм рішенням вона вигнала на вулицю - провітрити мізки на протестах проти Тарифного Геноциду - бідний, змордований люд по всіх краях України. Вигнала, аби ми тверезо подивилися на ситуацію: кого обрали, кому повірили?! Пригадуєте, як м'яко стелив перед виборами Володимир Зеленський «Зроблю все, щоб люди не плакали»? Та як твердо тепер спати, дивлячись на те, що робить він і його так звані «слуги народу», а насправді – олігархів!

Мимоволі приходить до голови аналогія з 20-30-ми роками минулого століття, коли задля «рівності, щастя і братерства трудящих» ходили по хатах та віддбирали останній кусень хліба в селян «буксирні» бригади. Завдяки такій «державній політиці» більшовиків Російської імперії, українців тоді виморили мільйонами. І зараз: люди у більшості своїй збідніли, бо сьомий рік іде українсько – російська війна, відсутня боротьба з корупцією, ціни ростуть ледь не щодня, ще й проклятущий KOVID невідь-звідки взявся на нашу голову. А олігархам, що прибрали до рук енергетику держави, та їхнім слугам все не йметься: ще замало їм надприбутків, продовжують простому люду викручувати руки новими тарифами. Тому всім і урвався терпець - чи замерзнути в холодній і голодній хаті, а чи йти на протести та відстоювати своє, записане у Конституції, право на гідний життєвий рівень?

Влада не залишає іншого вибору. Прямісінько під Новорічні свята, 28 грудня, Кабмін України скасував пільговий тариф на електроенергію в 90 коп/квт.год для населення на перші 100 квт.год та встановив з 1 січня 2021 року фіксовану ціну для побутових споживачів на рівні 1, 68 грн/квт.год. Пам'ятаєте, як багато хто повірив державі, активно вклав кошти, перейшов на електроопалення, встановив дво- та тризонні лічильники? І ось, маємо «сюрприз» під ялиноньку! Не краща ситуація і з природним газом. Напередодні Новоріччя більшість постачальників блакитного палива оприлюднили свої захмарні цінові пропозиції на січень. Чому все так різко змінилося у порівнянні з осінню? Бо після лібералізації газового ринку в Україні більше не існує єдиної ціни на блакитне паливо для населення. За п'ять днів до кінця місяця кожен постачальник повинен оприлюднити свої цінові пропозиції на місяць наступний, це і зроблено. У 2021-му українці платитимуть більше не тільки за газ як товар, але і за його постачання! Відповідні зміни в кінці року ухвалив тарифний регулятор, НКРЕКП.

Можливо, українців провокуютьна новий Майдан?

Адже не можуть не знати, не розуміти владні чинуші, що суспільство не витримає такого цінового тарифного знущання і знову вибухне. Олег Романчук, шеф-редактор журналу «Універсум», у недавній статті «Куди пливе Україна?» припускає, що нашій державі без третього Майдану не обійтися. І навряд чи це буде м'яка форма соціального потрясіння. Радше СПРАВЖНЯ Революція. Тільки з якими наслідками? Адже йдеться про збереження і утвердження повноцінної української державності в умовах війни!

Нам зараз із зовнішнім ворогом потрібно боротися і не розгойдувати ситуацію всередині країни. Чи розуміє це ЗЕ-команда і наш головнокомандувач Зеленський? Схоже – ні, бо якщо б було розуміння, не допускали б таких потрясінь.

– Якщо в мене пенсія 2400 грн., а платіжка за опалення прийшла на суму 3000 грн., то як мені жити місяць, скажіть, поясніть?! В мене 35 років стажу і я тепер повинна померти, не маючи коштів ані на харчування, ані на лікування з такими тарифами?! - говорить активістка протесту в Лубнах Полтавщини.

- Щоб такі тарифи платити, треба щоб і зарплатня була відповідна, європейська. Там люди сплачують 5 – 10 відсотків комірного, останні гроші залишаються на життя. А у нас зарплати, пенсії не вистачає заплатити комуналку, ще і у боргах залишаємося! Женуть усіх субсидії отримувати, та далеко не всім її дають, зменшують, урізають і доводять народ до відчаю, - сказав інший учасник протестів з Павлограду.

Обурена вся Україна, виникає питання: кому це потрібно? Значна більшість домогосподарств, тобто родин, не зможе сплачувати ці завищені тарифи зі своїх поточних доходів, перед усім – зарплат, пенсій, надходжень від самозайнятості. Невже не зрозуміло, що для сплати вартості комунальних послуг родинам доведеться використовувати свої останні копійки – гроші, відкладені на освіту, лікування, поліпшення житлових умов, на похорон або брати кредити? Підвищенню тарифів в Україні, зрозуміло, аплодує Московія – українські сім'ї перетворяться на боржників і банкрутів. Не треба забувати, що значною частиною цієї гібридної війни є її економічна складова! Простіше кажучи: чим ми бідніші, тим легше нас завоювати. Неплатоспроможність українців потягне за собою масові банкрутства фінансових установ, торговельних, ресторанних, готельних мереж, практично більшості видів бізнесу в Україні. Та це ж мрія наших ворогів! Згортання податкової бази означатиме банкрутство держави – дефолт, з усіма його наслідками.

«Влада не здатна передбачити наслідки власних дій»

Особливо прикро, що об'єктивних економічних і політичних непереборних причин для того, щоб заганяти у злидні народ і державу, немає. Спонукає до цього лише божевільна, на межі втрати інстинкту самозбереження, жадоба до грошей близьких до влади пройдох, та й самої влади. То на чий млин вона сьогодні лле воду?! І як довго таку владу витримають українці – ці питання постають все гостріше.

- Ціноутворення тарифне сьогодні питання не економічне, а політичне, - заявив у інтерв'ю ЗМІ Олексій Кучеренко, екс – міністр з питань ЖКГ. - З початку січня було скасовано пільгу по перших 100 кВт◎год для електроенергії. Це буде стосуватися всіх без виключення українських родин. Кожна платіжка по оплаті електроенергії зросте на 75 гривень. Одночасно уряд примудрився, як з'ясувалося – помилково, скасувати пільгові ціни – 90 копійок до 3000 кВт◎год – для тих, хто використовує електроплиту або електричне опалення. На щастя, вдалося переконати уряд - вони пообіцяли заднім числом покрити це субсидіями. Але уявіть, що відчули люди, які дізнались, скільки треба платити за електроопалення? Діючий депутат ВР О. Кучеренко нагадав, що одночасно відбулося скасування інших пільг. Зокрема, для атомних містечок, «нічний тариф». «До того ж, на сьогодні взагалі неможливо визначити, чи діє «нічний тариф» на електроенергію. Бо Національною комісією він скасований, а постановою уряду – ні. Це і є свідченням того, як сьогодні працює влада», – наголосив нардеп. «Вчергове підтверджено тільки одне: цей уряд, ця влада не здатні спрогнозувати наслідків своїх дій. Вони весь час рефлексують і роблять якісь неординарні кроки, щоб виправляти власні помилки. Спочатку створюють кризу, а потім дуже непрофесійно намагаються її вирішити», – додав він.

Депутат вважає, що на сьогодні час говорити вже не тільки про непрофесійне ціноутворення тарифів, адже більшість із них встановлюються хаотично, без належного обґрунтування. До того ж в ці непрості часи – злочинно скасовуються пільги на оплату енергоносіїв. А Юлія Тимошенко щойно звернула увагу на кричущий факт: «нещодавно Державний аудит дав відповідь на запитання, куди йдуть прибутки від необґрунтовано завищених тарифів? Перевірка офіційно встановила, що 225 мільярдів гривень незаконно виведено з НАК «Нафтогаз» за межі України! 225 мільярдів гривень!!! Тільки вдумайтеся в цю цифру! Це більше, ніж кредити, які Україні дає МВФ!!! І це ті гроші, які незаконно витягли з кишені кожного!» Як тут не протестувати?! Тобто гроші вкладені не у вітчизняну енергетику, а у економіки інших країн. Зрозуміло, що і прибутки від цих вкладень в Україну не повертаються. Ну як тут не протестувати?!

На Дніпропетровщині, як і по всій Україні, відбулися масові протести. Люди перекривали дороги з вимогою припинити тарифне свавілля. Багаточисельна акція протесту 8 січня відбулася в Нікополі та Марганці, а намічене на цей день перекриття траси в Софіївці перенесли. У Павлограді 10 січня люди зібралися під міськрадою, у Кам'янському того ж дня протестуючі перекрили центральні вулиці, створивши «корки». Більшість учасників акції були пенсіонери. В Кривому Розі (на батьківщині Зе, не лоха) 9 січня мітингувальники зібралися під стінами міськвиконкому, вимагали негайно виконати обіцянку земляка-президента про зниження тарифів. Люди виступили проти скасування пільгового тарифу на електроенергію. Мешканці міст Придніпров'я вимагають перегляду і тарифів на газ. Протестували проти надмірних тарифних апетитів олігархів мешканці Харківщини, Херсонщини, Одеси, Миколаєва, Тернополя, Ужгорода та інших міст.

- Просто уже не можливо стало жити, - гнівно повідомила ТБ активістка з Харкова, - йде тарифний Геноцид, нас хочуть винищити! А президент в цей час відпочиває в Буковелі, йому начхати на нас і на те, що відбувається в країні! Тому я вийшла на протест.

Винятково завдяки протестам…

…почало відбуватися «танго від Зеленського та його балету» щодо виходу із ситуації турбулентності із тарифами, яку вони ж і створили, збуривши народ. На нараді Кабінету Міністрів 13 січня, за участі президента України, ухвалено низку конкретних рішень, пов'язаних із досі діючим в країні карантином та пандемією.

- У зв'язку із різким і непомірним для українців під час карантину зростанням біржових цін на газ в останні тижні і в ці зимові місяці, пропонується запровадити в Україні для всіх побутових споживачів державне регулювання ціни на газ на період карантинних обмежень або до завершення цього опалювального сезону. Запропонована ціна, яка встановлюється на цей момент, - 6 грн. 99 коп. на метр кубічний для всіх побутових споживачів, - зазначив прем'єр-міністр Д. Шмигаль. Таки рачкують назад, але ж навряд чи виконають всі вимоги мітингуючих. Складається враження, що ЗЕ-влада активно готує народ України до продажу землі за безцінь, піднімаючи тарифи і роблячи життя більшості народу злиденним. Зрозуміло, що в таких умовах доведені до відчаю українці будуть віддавати свої земельні паї за кусень хліба, що й потрібно тим, хто вже наготував калитки на купівлю родючого українського чорнозему. То слуг чийого народу ми обрали? Коли прозріємо і допоки терпітимемо?! Принаймні, один висновок таки маємо зрозуміти: не завжди той, хто лише активно критикує попередню владу, здатний і може щось змінити, ставши на її місце. Необхідно міняти саму систему влади, скасувавши її олігархічну складову.

На знімку: **протестні акції охопили майже всю Україну.**

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

На чому фермерам і власникам землі слід зосередити увагу в 2021-му?

Київська громадська організація «Бізнес-Варта», президентом якої є Іван Мірошниченко, добре відома членам Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини. Вона створена і працює задля відновлення порушених прав та інтересів українських підприємців і фермерів, внесення необхідних змін до законодавства тощо. В інтерв'ю «Фермеру Придніпров'я» адвокат партнерської стосовно Асоціації «Бізнес-Варти» Андрій Наход підсумовує рік минулий і дає поради, на чому фермерам і власникам землі слід зосередити увагу в 2021-му: Споконвіку земля для українських селян-трударів є основним національним багатством, ця норма вже вчверть віку прописана в ст. 14 Конституції України. З 90-х років, часів відновлення державності, триває процес безкоштовної приватизації орної землі. Але варто згадати діюче законодавство - відповідно до ст. 13 закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)», у разі, якщо до 1 січня 2025 року власник паю або його спадкоємець не оформить право власності на цю земельну ділянку, він вважатиметься таким, що відмовився від одержання земельної ділянки. До цього часу ділянка буде вважатись «незатребуваною». А після 1 січня 2025 року незатребувані ділянки будуть визнані безхазяйними. Їх передадуть у комунальну власність територіальної громади, на території якої вони розташовані. Люди думають, що 2025 рік далеко, але насправді до нього вже небагато часу. Про це треба постійно говорити і писати, щоб громадяни України могли скористатися своїм правом на безкоштовну приватизацію землі.

- Пане Андрію, до приватизації яких саме земельних ділянок у частини селян досі не дійшли руки?

- Це перш за все не витребувані після паювання колгоспної ріллі земельні частки (паї), і відумерла спадщина. Чимало людей досі не витребували свій пай, таких випадків чимало в Україні. Є пропущені в списках на паювання, це порушення, яке триває по цей день. Якщо є докази перебування працівника чи пенсіонера в членах КСП на момент паювання – виходу указу президента України 8 серпня 1995 року - то необхідно звертатися до суду щодо відновлення у списках. А такого, щоб не було спадкоємців усіх 5-ти черг колишнього власника землі, практично не буває. Та спадкоємці не поспішають звертатися за спадщиною, спадкової землі дуже багато. Буває, вони виїхали на заробітки в сусідні країни, чи ще щось заважає. Але зауважу, що пропуск строку на спадщину не може бути довгим. Тоді можна говорити про поновлення строку, але вже через суд.

- До речі, суд Президент України Володимир Зеленський 20 грудня назвав «болючим місцем в Україні», і пообіцяв - «Зараз ми «воюємо» з деякими суддями Конституційного Суду, які хочуть зруйнувати антикорупційну структуру в Україні. Ми все це переформатуємо. І наступний великий етап – це глобальна судова реформа в Україні, яку ми почнемо втілювати з наступного року». Чи вірите Ви в те, що ці добрі начебто наміри збудуться?

- За цим усім нічого не стоїть, це робиться для того, аби поставити своїх людей ще й у судах. Як на мене,такого свавілля в судовій системі, як тепер, ніколи не було. Зе-команда, можливо, хоче змусити судову владу працювати на себе. Навряд чи вони проведуть справжню судову реформу, якої дійсно потребує українське суспільство.

- А як Ви оцінюєте щойно минулий рік щодо випадків рейдерства?

- На Дніпропетровщині торік гучних нових ситуацій наче не чути, проте давніші резонансні випадки, зокрема щодо вбивства фермера Сергія Кондратюка в Межівському районі, наступної рейдерської атаки на СФГ «Кондратюк», не розслідувані. Є кримінальні провадження щодо протиправного заволодіння майном та активами СФГ «Кондратюк», з використанням нелегітимних документів та порушенням визначеного законом порядку здійснення реєстраційних дій. Реєстратор перебуває під тимчасовим домашнім арештом. Це молода жінка, мама двох дітей, яка очікує вироку суду. Але правоохоронці досі не об'єднали справи про вбивство та рейдерство, тому організатори атаки на господарство дотепер не встановлені А Київщина славиться рейдерством і сьогодні. У Вільшанській Новоселиці Васильківського району 27 чоловік об'єднали 1 200 гектарів своєї землі і майно в сільгоспкооператив «Новоселицький», успішно працювали. Та весною 2019 року «чорний» реєстратор, за замовленням рейдерів, підробила протокол загальних зборів кооперативу, за ознаками злочину, передбаченого ст. 358 КК України. Але поліція також не поєднує в єдину справу факт незаконних реєстраційних дій з рейдерством кооперативу, завезенням «тітушок» і т. п. Тож землю досі обробляють рейдери, ними незаконно зняті з рахунку кооперативу 11 мільйонів гривень. Ще в липні 2019-го поданий позов до суду, але наскільки технічно сильно проведені рейдерські дії, що досі не було навіть першого судового засідання. Рейдерство стало більш криміналізованим, через «чорних» реєстраторів підробляються доручення, нотаріальні посвідчення, паспорти.

- Як протидіяти подібним зазіханням на власність?

- Звичайно, обкрадену людину не ятує ситуація, коли вона знайде тих, хто дав свій паспорт для рейдерських дій. В них завжди фігурують випадкові люди, інколи - безпритульні. А організатори, як правило, на початкових етапах процесу «віджиму» ніде не світяться. Тож головам фермерських господарств і кооперативів раджу:

а) ретельно готувати документи з юридичної точки зору;

б) передбачити в Статутах господарств запобіжники, наприклад у вигляді особистої участі усіх членів ФГ в разі вчинення якихось дій, аби максимально ускладнити спробу рейдерства;

в) задіяти електронні сервіси, є маячки, умова, котра має бути виконана – та ж особиста присутність в нотаріуса. Є сервіс, що негайно повідомляє власника в разі відкриття доступу до його власності. Тоді власник може превентивно спрацювати;

г) з огляду на те, що правоохоронці не завжди діють за законом у разі масової атаки рейдерів і «тітушок», фермерам та власникам земельних паїв слід неухильно дотримуватися закону «один – за всіх, і всі – за одного!» І надалі єднатися у потужні районні та обласні Асоціації, брати активну участь у тренувальних діях загонів Фермерської Самооборони, все це завжди дає позитивний результат в разі реальної загрози. Тут як у відомій притчі про прут і віник, котрі київський князь дав синам на пробу для злому – прут переламати легко, віник – дуже важко.

- Новий 2021-й відкриває вже з 1 липня, якщо не буде змін, ринок орної землі. Що він принесе хліборобам, і всім селянам?

- Цікаві, в лапках, речі чекатимуть і фермерів, і усіх громадян України, коли до законодавства не будуть внесені зміни про пріоритетні права на купівлю землі дрібними і середніми виробниками сільгосппродукції. Згадаймо, спочатку в нас була приватизація орної землі значним числом селян, тепер іде її консолідація в одних руках. Тому все це дуже схоже на 90-ті роки минулого століття, коли майнові сертифікати були скуплені за копійки. Продали – і що? Завдяки знеціненню грошей заводи тоді захопили за безцінь, потім їх переважно порізали на брухт і вивезли. Все інше стало власністю олігархів, яких люди тепер дружно лають, а вони нам усім видають закони через потужне лобі в парламенті. Це що, таке буде і з землею? Які наслідки відкриття ринку землі для держави і громадян? Варіанти які завгодно можуть бути, коли ми використаємо такий недолугий закон, який за три роки дозволяє концентрувати по 10 тисяч гектарів у руках однієї людини. Все йде не зрозуміло, не прозоро, в одні ворота. Тут слід брати до уваги досвід Франції, Німеччини, Польщі, де діє правило – чим більше фермерських родин мають землю і працюють на ній, тим заможнішими є держава і її громадяни. Інакше ваучерна приватизація 90-х буде скопійована на орні землі, і селяни залишаться і без землі, і без грошей.

- Пане Андрію, а чи зможуть наші фермери взяти дієву участь в купівлі землі?

- Дивіться, в Україні з одного боку є великі агрохолдинги з купами грошей, а з другого – фермери, які грошей не мають, ще й переважно беруть кредити для проведення посівної чи жнив. Про яку рівність, змагальність учасників ринку за таких умов можна говорити? Майбутній ринок землі характеризує відсутність зрозумілих джерел фінансування у фермерів. Влада хоч і обіцяє референдум щодо продажу землі іноземцям, однак іноземні кошти, через підставних осіб, на український ринок землі зайдуть. Ці суми навіть важко уявити, позаяк у світі чимало вільних грошей. То як, скажіть, звичайний фермер може конкурувати з такою потугою?

- Дійсно, без дієвих запобіжників у законодавстві на користь місцевих власників землі, фермерів і територіальних громад, без законодавчого обмеження кількості землі в одних руках хоча б стома гектарами про якусь конкуренцію годі й говорити. А що б Ви порадили власникам землі, які здають її в оренду?

- На мою думку, приватна власність на землю передбачає здоровий глузд її власників. Так, людина сама не в змозі обробляти землю, але завдяки оренді вона і її сім'я отримує постійний прибуток. Це свого роду банківський рахунок, дивіденди з якого лише зростають. Тож ніякого сенсу позбавлятися гарантованої впевненості в майбутньому своєї родини і майбутніх нащадків немає. Тим паче, що лише через три роки після відкриття ринку буде зрозуміла справжня вартість української землі. Не раджу також поспішати і швидко переходити на дещо кращі умови оренди. Є село, люди здають землю фермерам, ті платять оренду, на сьогодні це вже біля 7 % вартості землі. Фермери допомагають при одруженні, в інших випадках, підсобляють школам, дитсадкам, взимку горнуть сніг тощо. А прийде холдинг, нічого того не буде! Бо і самі села з людьми, їхніми проблемами йому не потрібні.

Додатково застерігаю власників земель, що її оренда на строк понад 15 чи 20 років прирівнюється до власності. Треба ж прожити цей час! Чим довший строк оренди, тим більше вона тяжіє до власності. Коротка оренда спонукає до вищої плати, позаяк через 3 роки орендарю треба робити кроки назустріч господарю землі, щоб поновити договір оренди. На завершення прошу усіх свідомих громадян, фермерів і депутатів усіх рівнів – зробімо все можливе, аби у майбутньому ринку землі не повторити жалюгідну ваучерну приватизацію 90-х років!

- Дякую за змістовні поради, пане Андрію!

Вів розмову Григорій ДАВИДЕНКО.

На знімку: **вишкіл Фермерської Самооборони і Самозахисту підприємців 23 травня 2020 р. у Новомосковському районі. Фото автора.**

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Чому зникають жайворонки в небі?

Так і хочеться докинути, а чому, тим паче, у травні не співають уже й так дружно, як раніше співали, солов'ї? Колись ще дніпропетровський поет Віктор Корж написав зворушливого вірша, котрого журливо озаглавив «Прощання». У ньому осіннім днем відлітали у вирій журавлі, зникали за обрієм з радарів та ридали, що покидають милий їм край. То на блакитнім піднебеснім екрані «їх маршрути світилися, мов сльози ранні» - «і дивилась услід їм Вітчизна, залишаючи небо відчиненим». А днями у Дніпрі відомий орнітолог Михайло Листопадський повідомив, що, звісна річ, передзимовий період інтенсивної міграції птахів у наших краях давно закінчився. І стало очевидним наступне: зі 150 видів пернатих, які традиційно водяться і гніздяться на берегах Дніпра у степах по обидва боки від нього, залишилося не більше, ніж 34. А мігруючого птаства немає уже майже зовсім. Тобто не відлітають передусім зараз тому, що й сюди тепер не прилітають – ви зрозуміли це?

Далі Михайло Листопадський говорить дослівно таке: «На нашому віку відбувається катастрофічне зменшення чисельності останніх зі степових видів. Навіть масові донедавна на зразок польових і малих жайворонків - невеличкі пташки, які раніше високо в небі завжди виспівували над нашими головами і полями - сьогодні теж майже безслідно зникли і не злітають уже під хмари».

За його спостереженнями наразі занадто велика група степових птахів, «яких давно вже не було на наших територіях, і немає тепер підстав очікувати їх появи». Не інакше, як ми вижили, розігнали чи й прогнали пернату дичину зі своїх просторів. А швидше, звичайно, водитися і виводити пташенят зникли їм тут прийнятні умови. Не рідні відчині для пташта українські придніпровські землі. Зачинили для нього ми небо. І та група степових птахів, котра ще нас не залишає, уже настільки малочисельна, що, образно кажучи, наразі погоди не робить. Або як ще висловлюється Листопадський, «у функціонуванні степових екосистем її участь уже малопомітна».

Скажімо, на Дніпропетровщині ніби ще недавно привільними місцями проживання пернатої дичини, в тому числі і водоплавної, були Булахівський і Солоний лимани в околицях Присамарських лісових масивів на їх зітканні з безкраїми степами. Але ось яка «неприємність»: і тут птастно все одно, що в останні роки пропало. Хоч було ж зовсім ще й недавно. В дитячі і навіть юначі роки нинішнього покоління було ж!

-Я б сказав, що не на віку теперішнього покоління не стало у нашому небі жайворонків, а буквально на наших очах вони там зникли і більше не співають, - говорить і інший відомий в області орнітолог Петро Чегорка. - Причина? А гадаєте, наче безслідно й без втрат можна засівати і засівати величезні площі монокультурами, вирощуючи їх винятково завдяки сотням, уже і тисячам тонн хімічних добрив і особливо засобів боротьби зі шкідниками та хворобами?

При цій нагоді Петро Тимофійович нагадав про дуст – речовину, котра з сорокових років минулого століття вважалася панацеєю ледве не від усіх бід в аграрному виробництві. Ним травили усіх і все підряд, що шкодило рослинам. Речовину-сполуку з довжележною назвою дихлордифенілтрихлоретан – ДДТ скорочено – випадково отримав австрійський студент-хімік Отмар Цейдлер, та не надав їй значення. А у 1948 році швейцарський хімік Пауль Мюллер, який не полінився дослідити властивості цієї загадкової речовини, отримав за її відкриття Нобелівську премію. Світ рукоплескав вченому і вважав спасителем усього, що людство вирощувало на полях, городах і в садах. У мого діда Сергія під клунею на цеглинах стояв паперовий мішок, накритий шматком толі – ясна річ, що з дустом. Тільки десь-щось шкідливе на садибі появлялося, він набирав пів відра порошку і скрізь сипав стільки, скільки вважав за потрібне. Так робили всі. Колгоспи ледве не змагалися, хто більше внесе. І на всій планеті це тривало доти, поки не тільки у крові моржів аж на Північному полюсі, але і в молоці молодих мам по всьому світу не виявили сполуки дусту.

Тоді, продовжує нашу розмову Михайло Листопадський, в планетарних масштабах схаменулися, одначе зараз видно, як на долоні, що уроку ніякого з сумної історії насправді не винесли. Адже інсектициди, пестициди, гербіциди, фунгіциди і так далі, і тому подібні отрути нині всюди використовуються майже наввипередки та уже і в необмежених, і в неконтрольованих кількостях. Якщо відома компанія «Сингента» - світовий на цей рахунок лідер – хвалиться, що її препарати, мета котрих захищати сільгоспкультури від шкідників та хвороб, застосовуються нині більше, ніж в 90 країнах світу, «щоб розкривати потенціал рослин», то хіба можна цей більш ніж здурілий шал зупинити і припинити? Ми не маємо відомостей, знаходять чи не знаходять і гербіциди та пестициди уже в крові моржів та материнському молоці, але ще років десять тому відомий у нас медик Володимир Павлов, коли він тоді працював головлікарем обласної клінічної лікарні, по секрету сказав мені, як відрізав: «Серед механізаторів, які в радянські роки вносили гербіциди, жодного не залишилося живого». Навряд чи нині найняті фермерами, тим паче аграрними фірмами «без затрат ручної праці розкривати потенціал рослин» не ризикують теж дочасно закінчити свій земний шлях.

А першими видимо і гинуть якраз пернаті. Вони мов своїми маленькими грудьми кинулися нас захищати, а що попереджати, так це точно. Більшість птахів у наших краях лише з настанням пізньої осені переходять на харчування «продуктами» рослинного походження. У теплі ж пори поїдають головним чином комах, жучків та черв'ячків, кліщів та комарів, а своє вилуплене у гніздах потомство й поготів годують винятково ними. Як не важко здогадатися, комахи і гинуть від хімії у дуже великих обсягах, скорочуючи кормову базу для пернатих.

Якщо один самець на гектар припадає – це ще й добре. Але це вже не просто не густо, а пусто.

Інша річ суто польові чи степові пташки. Їм лісів не треба – простір давай. Це шпаки і горобці, ластівки і синиці, бджолоїдки і боривітри, вівсянки, в"юрки і так далі, і так далі. Особливість тут переважно така, що годуються і комахами, і насінням та плодами рослин. Відтак теж залежні від комашиних кормів. А ще їм необхідні зарості чагарниками балки та переліски, дикоростучі трави. Бо гніздяться у кущах та високих травах – і не в поодиноких на відкритих площах, а щоб ніхто з хижих тих же пернатих та всіляких гризунів не знайшов гнізд з пташенятами. Біда вся в тому, в один голос кажуть обидва орнітологи Михайло Листопадський і Петро Чегорка, що у нас і заповідні зони та природні парки зовлися до мінімуму, наче оазиси дикоростучих куточків зайві і не потрібні, і теж ще й вражені сучасними ЗЗР – засобами захисту рослин. Котрі захищають усе, що завгодно, тільки не комах, без яких пернатим ні жити, ні плодитися. І це тоді, коли чим менше пташиних колоній у наших краях, тим більше всіляких пестицидів доводиться сипати в землю і на землю. Бо якщо раніше пташки якраз і поїдали шкідників, то тепер робити це майже нікому.

-Одного ранку у Павлоградському районі я пересік навскіс Булахівський лиман, який уже згадував, - розповідає Листопадський, - і мало, дуже мало з-під моїх ніг вистрибувало коників та цвіркунів. А це доволі справді серйозний привід бити на сполох…

Бо одне діло, що не співають, не заливаються у травні зараз дружно і гучно солов'ї, а інше, що і не гудуть рояли хрущі над вишнями, як вони колись гули у Тараса Шевченка. А далі Михайло Листопадський раптом запитує: «А джмелів часто доводиться бачити за селами чи й на садибах?» Отож! Дякувати треба ще Богу, що оси не пропадають «з кінцями». Бо коли і бджоли загинуть - а гинуть вони уже вуликами і цілими пасіками, особливо коли аграрники від шкідників, збудників захворювань рослин і від самих захворювань бороняться пестицидами, - то хтось ще з древніх попереджав: слідом поголовно вимруть і люди.

З якою ж метою, зрештою, два придніпровські орнітологи ініціювали цю публікацію? Адже здається, наче протистояти сьогодні тому, що колись в СРСР Микита Хрущов називав «плюс хімізацією сільського господарства», а згодом світ покірно додав й «плюс отрутохімізацію», не просто марно, а і нереально – все одно, що намагатися перепинати урагани та смерчі розставленими руками і вигуками «Ой ле-ле!» А Михайло Листопадський і Петро Чегорка ні на йоту не сумніваються, що «нікуди нам не подітися – доведеться відмовлятися від пестицидів». Інакше «слідом за солов'ями і жайворонками поднімемося ми». На що дуст був у неймовірній фаворі, одначе канув у Лету. Слідом мають канути і нітрати та пестициди. Чегорка з одного боку наполягає, що рано чи пізно органічне землеробство повернеться у планетарних масштабах, з іншого ж ратує за те, аби ми схаменулися якомога скоріше і заходилися згортати зараз уже орні землі на користь дикоростучих смут-«посадок» та заказників «дикої» природи. А Листопадський уже сьогодні займається відтворенням, а значить і постачанням тим, хто вирощує тепличні овочі, кілька видів комах та кліщів, які знищують усіляких шкідників та збудників хвороб і на томатах, і на огірках. І запевняє, що це виробникам обходиться дешевше, а прибутки приносить вищі не лише через, уявіть собі, вищі урожаї, а і тому, що екологічно чиста продукція коштує дорожче.

-Звичайно, масштаби теплиць не йдуть ні у які порівняння з масштабами відкритих грунтів, -підводить риску Михайло Листопадський, - та заміни отрути біологічними методами захисту рослин людству нізащо не уникнути. Природу не підкоряти краще, бо ми приречені використовувати винайдене нею - нічого іншого!

Якщо гадаєте, наче дніпровські знавці пташиного світу зарано тільки бурю у склянці води здіймають, то насамкінець знайте таку новину. Щойно на своєму сайті вчені Американського орнітологічного товариства повідомили: на даний час порівняно з кінцем минулого століття чисельність солов'їв в Європі і Азії знизилася на 90 відсотків. І перспективи трагічні. Європейські зимують в Африці. Для цього їм двічі у рік доводиться долати значні відстані. Але умови, у яких солов'ям випадає зараз жити і виживати, обертаються дуже сумними наслідками. Птахи втрачають змогу виголодувати здорове потомство, немічне ж все тяжче і тяжче як і відлітає у вирій, так і повертається назад. Більше того, у солов'їв з року в рік коротшають крила, щоб витримувати тривалі перельоти. Тому настане момент, коли вони від нас відлетять і не повернуться, назавжди лишаться у більш гостиннішій для них чи нехай і «дикішій» Африці. В дикій, дикій Африці – тільки не у нас.

І ми тепер посміємо висловити версію, що не лише у солов'їв коротшають крила. У інших пернатих також. Тому й не випадково дніпровський орнітолог Михайло Листопадський цієї осені підмітив, що мігруючого птаства у наших краях меншає та меншає і уже майже немає.

Право власності на гараж

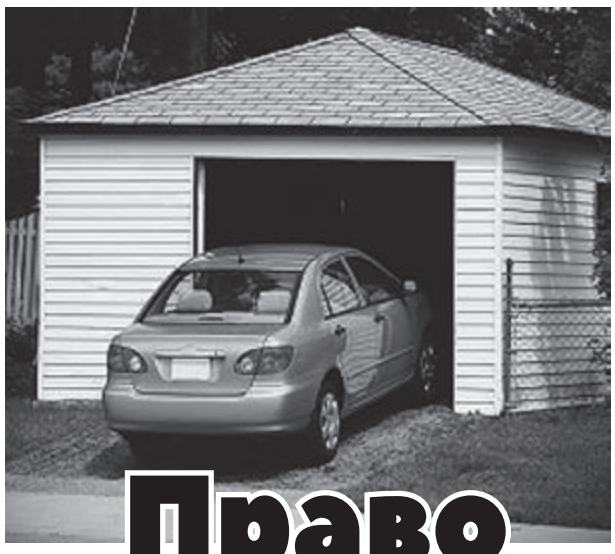

Не секрет, що в Україні багато гаражів, як і інші об'єкти нерухомості, знаходяться в фактичній власності, чи то пак неоформлені відповідно до норм чинного законодавства. В даному контексті власникам зазначених архітектурних конструкцій буде корисно дізнатися про те, як оформити гараж у власність. Відразу варто відзначити, що оформлення документів на гараж - досить-таки трудомісткий процес, який залежить від багатьох чинників. Наприклад, найбільш швидко відбудеться переоформлення гаража. Однак, зовсім інша ситуація очікує власників, які тільки збираються зареєструвати гараж.

Як узаконити гараж у дворі приватного будинку?

Почнемо, мабуть, з того, як узаконити гараж у дворі приватного будинку.

Оформити гараж у власність на своїй ділянці набагато простіше, якщо під час його зведення були дотримані будівельні правила і норми. Для узаконення діє загальна процедура оформлення, яка виконується і для будь-яких господарських будівель у дворі житлового будинку. Власнику гаража необхідно здійснити наступний порядок дій для оформлення гаража у власність:

Спочатку, потрібно розробити топографічну зйомку земельної ділянки, на якій знаходиться зазначений гараж або ж зробити викопіювання з генерального плану території в органах місцевої влади, або у відділі районної архітектури.

Розробити ескіз намірів будівництва (як правило, необхідно заручитися підтримкою архітектора).

Після цього необхідно отримати будівельний паспорт. Вказаний документ буде підтверджувати відповідність об'єкта будівельним нормативам.

Зареєструвати повідомлення про початок будівельних робіт в архітектурно-будівельній інспекції.

П'ятим етапом буде розробка технічного паспорта об'єкта (в БТІ або іншій організації, де в штаті є сертифікований інженер з технічної інвентаризації).

Далі необхідно пройти процедуру реєстрації декларації про введення об'єкта в експлуатацію в архітектурно-будівельній інспекції.

Останнім етапом буде реєстрація права власності на гараж в Державному реєстрі прав на нерухоме майно (з отриманням витягу з реєстру). Вказану реєстрацію можна провести як у нотаріуса, так і звернувшись, наприклад, у цент надання адміністративних послуг. Все залежить від того, наскільки швидко заявник хоче зареєструвати свій гараж.

Як бачимо, перелік документів для оформлення гаража у власність достатньо значний. Дуже часто на тому чи іншому етапі, власники зазначених об'єктів можуть зіткнутися з бюрократичними перешкодами, які потребуватимуть додаткових зусиль для їх подолання. Прикладом цього може бути неправомірна вимога від власників додаткових довідок, інших документів, не передбачених законом.

Варто зазначити, що єдиного нормативного акту, який визначає перелік документів, необхідних для оформлення гаража у власність на даний момент немає. Зазначений вище алгоритм легалізації гаража грунтується на нормах закону «Про державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обтяжень» а також ряді підзаконних нормативно-правових актів.

У той же час, багато людей володіють гаражами будучи членами кооперативних об'єднань. В першу чергу треба відзначити, що якщо ви є власником зазначеного об'єкта в гаражному кооперативі, то це ні в якому разі не означає наявність права власності. У вас є лише право володіння і користування гаражем. Для того щоб повністю розпоряджатися гаражем і оформити право власності, необхідно, як і в вищевказаному прикладі зареєструвати гараж в БТІ і отримати технічний паспорт.

Оформленням документів в гаражному кооперативі як правило, займається голова кооперативу. У останнього повинна бути оформлена оренда на землю і дозвіл на будівництво гаражів.

Оформлення права власності на гараж

Якщо документи в порядку, можна приступити до оформлення права власності на гараж.

Для оформлення права власності потрібно отримати:

довідку про членство в ГСК і про сплату пайового внеску;

довідку, яка свідчить, що будова споруджена господарським способом і введена в експлуатацію;

технічну документацію з Бюро технічної інвентаризації.

З зазначеними документами власник гаража - член кооперативу повинен звернутися в районну державну адміністрацію, реєстраційну службу або ж до нотаріуса. У випадку з кооперативним гаражем право власності поширюється тільки на будівництво, земля залишиться в оренді ГСК, але вже такий гараж можна легально продати.

Тепер, коли ви знаєте, як оформити гараж у кооперативі перейдемо до ситуації, коли у власника зазначеного об'єкта взагалі немає документів на свою споруду.

Зазначені ситуації можливі, наприклад, в разі якщо документи на гараж були загублені. Або ж отримання необхідного дозволу передувало безпосереднє будівництво об'єкта. У минулі часи дуже багато людей йшли шляхом первісного будівництва гаража, а вже потім його легалізації.

Перш за все, потрібно визначитися з тим, які забудови вважаються самовільними? Відповідно до статті 376 Цивільного кодексу України такими є об'єкти:

збудовані або такі, що ще будуються на земельній ділянці, що не була відведена для цієї мети;

в разі відсутності у власника документа, який дає право виконувати будівельні роботи (попросту кажучи в разі відсутності дозволу на будівництво);

в разі, якщо проект є не затвердженим;

або затвердженим з істотними порушеннями будівельних норм і правил.

На сьогоднішній день існують два способи оформлення гаража без документів - в судовому порядку або через органи державного архітектурно-будівельного контролю. При цьому другий варіант простіший.

Процедура прийняття в експлуатацію визначена у Порядку прийняття в експлуатацію і проведення технічного обстеження індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, громадських будівель, споруд сільськогосподарського призначення I і II категорій складності, побудованих без дозволу на виконання будівельних робіт, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 24.04.2015 № 79 далі - Порядок.

Легалізація капітальних гаражів

Даний порядок поширюється в тому числі і на легалізацію капітальних гаражів.

За процедурою для отримання права власності на самочинне будівництво, заявнику необхідно звернутися до адміністрації органу державного архітектурно-будівельного контролю за місцезнаходженням об'єкта з наступними документами:

заявою про прийняття в експлуатацію об'єкта (в ній вказується загальна інформація про заявника, найменування та місцезнаходження об'єкта);

декларацією про готовність об'єкта до експлуатації (в двох примірниках);

завіреними копіями технічного паспорта та документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, на якій розміщений об'єкт.

Якщо ж об'єкт самочинного будівництва не відповідає вищеописаним критеріям (ст. 376 Цивільного кодексу України), наприклад, побудований на земельній ділянці, що має інше цільове призначення, узаконити його можна тільки через суд. Слід зазначити, що вказаний спосіб ефективний лише в разі наявності у власника гаража документів на земельну ділянку. В іншому випадку необхідно узаконювати землю для подальшого оформлення права власності на гараж.

Так само судовий процес підійде для тих, хто задається питанням як оформити гараж без документів. Однак, у зазначеній ситуації процес легалізації може затягнутися аж до декількох місяців.

Згідно з частиною третьою статті 376 Цивільного Кодексу України право власності на самочинно збудоване нерухоме майно може бути за рішенням суду визнане за особою, яка здійснила самочинне будівництво на земельній ділянці, що не була їй відведена для цієї мети, за умови надання земельної ділянки у встановленому порядку особі під уже збудоване нерухоме майно.

Причому, частина четверта цієї ж статті говорить, що якщо власник (користувач) землі заперечує проти визнання права власності на нерухоме майно за особою, яка здійснила самочинне будівництво на його земельній ділянці, або якщо це порушує права інших осіб, майно підлягає знесенню особою, яка здійснила самочинне будівництво, або за її рахунок. Таким чином, власнику самобуду доведеться самостійно збирати докази для суду. Такими можуть бути, наприклад, письмова згода сусідів, або ж документи на право користування ділянкою і т.д.

У разі прийняття судом позитивного рішення, власнику потрібно звернутися в Центр надання адміністративних послуг для реєстрації права власності на об'єкт нерухомості.

У даному контексті можна навести кілька прикладів, де суд став на сторону особи, що побудувала гараж без відповідного дозволу.

Так, в рішенні Гадяцького районного суду Полтавської області у справі №526 / 683/20 від 06.08.2020 суд встановив наступні обставини: згідно з рішенням виконавчого комітету Гадяцької міської ради № 219-5 від 22.06.1995 року ОСОБА_1 була виділена земельна ділянка площею 25 кв .м. за рахунок невикористаної землі перед двором, надано дозвіл на будівництво гаража розміром 6,0 х 4,0 м. на виділеній земельній ділянці і вказано, що дозвіл на будівництво і схему гаража необхідно отримати у архітектора міста. ОСОБА_1 в 1995 році самовільно побудувала гараж. Рішенням виконавчого комітету Гадяцької міської ради від 19.02.2009 року № 41-9 вказаному гаражу була присвоєна адреса: АДРЕСА_1.

Гараж побудований на земельній ділянці за АДРЕСА_1 площею 0,0099 га, яка призначена для будівництва індивідуального гаража, який належить позивачу ОСОБА_1 на праві власності, що підтверджується Державним актом на право власності на земельну ділянку серії ЯЛ №349898, виданого 14.12.2010 року відділом Держкомзему в Гадяцькому районі , зареєстрованого в Книзі записів реєстрації державних актів на право власності на землю по №011055200284.

Вивчивши матеріали справи та встановивши всі обставини, суд дійшов висновку, що вимоги позивача підлягають задоволенню.

У рішенні Лубенського міськрайонного суду у справі 539/1070/20 від 14.05.2020 суд, задовольняючи позовні вимоги, вказав, що відповідно до п. 4 Постанови Пленуму ВСС України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 6 від 30.03.2012 року «Про практику застосування судами статті 376 Цивільного кодексу України (про правовий режим самочинного будівництва) », при розгляді справ зазначеної категорії судам слід мати на увазі, що самочинним вважається будівництво житлового будинку, будівлі, споруди, іншого нерухомого майна, якщо вони побудовані (будуються) на земельній ділянці, що не була відведена особі, яка здійснює будівництво; або відведеній не для цієї мети; або без відповідного документа, який дає право виконувати будівельні роботи або без належно затвердженого проекту; або з істотним порушенням будівельних норм і правил.

Вирішуючи справу за позовом власника (користувача) земельної ділянки про визнання права власності на самочинно збудоване нерухоме майно, суди зобов'язані встановлювати всі обставини справи, зокрема: чи є позивач власником (користувачем) земельної ділянки; чи звертався він до компетентних державних органів про прийняття забудови до експлуатації; чи є законною відмова в такому прийнятті; чи є порушені будівельні норми і правила істотними.

У резолютивній частині рішення суд вказав: таким чином, оскільки позивач побудував майно на власній земельній ділянці, будь-які права інших осіб не порушуються, спірну будівлю побудовано відповідно до Державних будівельних норм і правил та придатна до експлуатації, і є можливість прийняття в експлуатацію вказаного гаража.

Як бачимо, у зазначеній категорії справ суди в першу чергу звертають увагу на наявність права власності у позивача на земельну ділянку, на якій був побудований гараж. Також, перш ніж звертатися до суду, дуже важливо самостійно вчинити певні дії, спрямовані на легалізацію гаража. У першому випадку позивач звернувся в ДАБК для узаконення свого гаража, і лише отримавши відмову, подав відповідний позов. Аналогічна ситуація була і в другому прикладі.

Однак, слід зазначити, що судовий спосіб оформлення гаража часто призводить до втрати часу, оскільки необхідно ретельно підготувати доказову базу, шукати свідків і т.д. Також позивачі в зазначених справах заручаються підтримкою адвокатів, лише додаючи вартість узаконення гаража.

Висновок

Тепер, коли ви знаєте, як оформити гараж, у багатьох виникає питання, скільки коштує оформити гараж у власність? Відповідь на це питання залежить від того, чи будете ви самостійно займатися оформленням або ж зверніться до відповідних компаній. В середньому, як показує практика оформлення гаража у великому місті, зі сплатою всіх зборів і мит обійдеться власнику в 300-400 доларів.

Юридичний ресурс «Протокол».

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Питний режим для розсади

Виявляється, правильно організований питний режим важливий для рослин не менше, ніж тепло, світло і якісний субстрат. При неправильному підході до поливу саджанці можуть пов'янути, пожовтіти і навіть загнити або висохнути. Щоб цього не сталося, треба всього лише виділити пару хвилин і прочитати дану статтю. Частота, час, спосіб поливу і склад води — все це впливає на зростання сіянців.

Кращий час для поливу розсади

Розсаду рекомендують поливати пізно ввечері або вранці в той час, коли сонце не дуже активне. Дотримуйтесь цього правила у всіх випадках:

коли вирощуєте розсаду в домашніх умовах;

в теплиці;

у відкритому ґрунті.

Агротехніки радять приступати до поливу через 2 години після сходу сонця або за 4-5 годин до його заходу.

Питний режим для розсади різних культур

Загальне правило, як часто необхідно поливати розсаду:

до появи сходів ґрунт зволожують раз на добу за допомогою пульверизатора.

Як тільки насіння почне проростати, поливають раз у 2-3 дні.

Коли побачите 2-3 справжніх листочки, поливайте раз в 3-7 днів.

Режим залежить від виду культури. При цьому стежте, щоб земля не була сухою.

Однак треба знати, що у кожної рослини свій розпорядок поливу.

Відомості про найпоширеніші овочеві культури.

Помідори, перці, баклажани

До проростання насіння обприскують один раз в день за допомогою пульверизатора.

Сходи поливають 2 рази в тиждень.

Після розсаджування — раз на тиждень. Орієнтуємося на зволоженість ґрунту або субстрату. Земля повинна бути завжди помірно вологою

Огірок

Після виходу паростків поливають раз на добу. При появі листя міняємо режим: рідше, але води вносимо більше, щоб земля добре наситилася. Ґрунт завжди повинен бути добре зволоженим, але перезволоженість небажана.

Капуста

Поки паростки не видно, кожен день зрошуємо землю. Сходи вийшли — не допускаємо підсихання ґрунту. Підтримуємо ґрунт помірно зволоженим.

Розсаді, вирощуваній на підвіконні, завжди потрібен зволожений субстрат.

Інакше рослина сповільнить зростання. Подбайте про дренаж, щоб зайва волога пішла, і саджанець не загнив.

Любителям торф'яних горщиків присвячується

Якщо саджанці сидять в торф'яних горщиках, субстрат може швидко пересихати. Щоб попередити таку проблему, поставте горщики в піддон з водою і оберніть їх плівкою (крім дна). Вода буде вбиратися субстратом з дна, а той, своєю чергою, віддавати її рослинам.

Питання: чи важливо, скільки води в піддоні

Так, важливо. Якщо її забагато, субстрат може заплісняві ти. Щоб волога повністю вбралася, повинно вистачити 15-20 хвилин. Надлишки виливаємо.

Як поливати після пікіровки

Після появи двох справжніх листків, приступають до пікіровки рослин (пересадці в індивідуальні ємності). Деякі овочівники поливають розсаду за 2 дні до заходу, щоб земля була пухкою і нев'язкою. Сіянці висаджують в зволожений ґрунт.

Універсальне правило для більшості видів овочевих культур: молоді рослини поливають на 4-й або 5-й день після пікіровки. Потім орієнтуються на стан ґрунту: чи достатньо вологи чи ні. Ґрунт завжди повинен бути помірно вологим.

Перед висадкою саджанців на постійне місце їх рясно поливають.

Після пересадки в режимі поливу робимо перерву на 5-6 діб. Відкриємо таємницю: у пошуках води коріння почне розростатися на всі боки.

Секретний рецепт води

Холодна вода з-під крана для поливання не годиться. Найкориснішою для рослин вважається дощова і тала вода. Вона володіє особливою структурою, позитивно впливає на рослини і рясність врожаю.

Якщо немає можливості дістати сніг або лід, талу воду можна отримати, не виходячи з дому. Заморожують звичайну водопровідну воду в пластиковій ємності в морозилці. Згадуємо шкільний курс фізики: вода при замерзанні розширюється, тому резервуар до країв не наповнюємо.

Коли побачите, що більша частина рідини замерзла, переходимо до наступного етапу виробництва диво-води. Рідину, що залишилася, зливаємо (там осідають різні домішки), лід ставимо в тепле місце. Нехай тане природним шляхом.

Поливати можна звичайним способом (але при цьому треба бути дуже акуратними), крапельним або гнітючим.

На порі, на часі

Небезпечні добавки

Добрива дозволяють заповнити дефіцит багатьох корисних речовин в ґрунті, але тільки за умови правильного їх використання. Деякі «добавки» можуть чинити і негативний вплив на рослини, тому їх потрібно вносити в ґрунт вкрай обережно або не використовувати зовсім.

Органіка

До органічних добрив відноситься гній, перегній, компост. Ці речовини є джерелом азоту, який бере участь в обмінних процесах, впливає на кількість і якість врожаю. Однак безконтрольне використання органіки може «спалити» розсаду або стати причиною її загибелі.

У першу чергу це пов'язано з виділенням великої кількості вуглекислого газу. Ця речовина живить рослини, проте її надлишок призведе до зниження продуктивності, тобто вони спочатку будуть відставати в розвитку, а потім і зовсім загинуть.

Потрібно бути обережними і під час використання неперепрілого гною, який може просто «спалити» рослини. Крім того, на ньому добре ростуть бур'яни, насіння яких може перебувати в самому гної.

Використання органіки має бути раціональним і з точки зору екологічної безпеки. Безконтрольне внесення таких добрив призводить до надмірного надходження нітратів, які здатні накопичуватися в плодах. Для самої рослини ніяких наслідків не буде, а ось у людини, яка регулярно харчується такими овочами, ягодами або фруктами, можуть виникнути проблеми зі здоров'ям.

Попіл і тирса

Самі по собі попіл і тирса корисні для розсади. Так, зола є джерелом кальцію, фосфору. Ці елементи знаходяться в добриві в легкозасвоюваній формі. Тирса здатна збільшити родючість ґрунту, попередити ріст бур'янів і захистити коріння розсади від пересихання. Однак і попіл, і тирса здатні впливати на кислотність ґрунту, причому ступінь змін залежить від породи дерева. Тому перед їх використанням рекомендується визначити породу дерева, її можливий вплив на конкретний ґрунт.

Попіл також небезпечни в тому разі, якщо в ньому є незгорілі повністю частини, які можуть зберігати канцерогенні речовини — бензопірени. Щоб попередити їх накопичення в ґрунті, а значить і можливість накопичення в плодах, злопіл перед використанням краще просівати.

Марганцівка

Марганцівка володіє знезаражувальними властивостями. Нею рекомендується обробляти насіння перед посівом. Можна і ґрунт полити розчином марганцівки для знезараження, однак ця речовина окисляє ґрунт, що негативно позначається на зростанні і розвитку рослин. Тому підходить вона тільки для нейтральних і лужних ґрунтів.

Нейтралізувати окислювальну дію марганцівки можна за допомогою попелу, доломітового борошна і вапна, проте в такому разі знезараження рекомендується проводити восени, щоб розкислювач встиг подіяти і вивестися з ґрунту.

Живильний розчин з алое для пророщування насіння

Говорячи про передпосівну підготовку насіння, часто згадують такий процес, як замочування в стимуляторах росту. Якщо спеціалізованого препарату під рукою немає, найчастіше радять використовувати для цієї мети сік алое,.

Для новачків подібна прописна істина може виявитися не зовсім зрозумілою, адже зазвичай упускаються уточнюючі деталі: скільки листя алое потрібно зірвати, розбавляти сік і якщо так, в якій саме пропорції. Насправді, нюансів значно більше.

Найкраще використовувати алое, вік якого перевищує 3 роки.

За 10 днів до передбачуваної обрізки декількох листків поливи слід припинити. Це збільшить концентрацію біоактивних речовин в м'якоті.Обережно зріжте кілька нижніх соковитих листочків якомога ближче до стебла чистим гострим ножем. Бажано, щоб вони були повністю здоровими і зеленими, а не пожовклими і підсохлими, якими набагато легше пожертвувати у першу чергу.

Покладіть їх в чистий целофановий пакет з-під хліба і приберіть в дверцята холодильника. Там вони будуть настоюватися, а біологічні речовини всередині них — активуватися.

Через 1,5-2 тижні з листків, які відлежалися в холоді, слід віджати сік. Для цього листя потрібно перемолоти в кашку в блендері або м'ясорубці. Отриману суміш гарненько відіжміть і процідіть через марлю.

Залежно від того яке насіння ви приготували для замочування, приймається рішення: розводити сік алое чи ні. Для насіння з терміном придатності або вже простроченого для замочування краще використовувати концентрований варіант, а в інших випадках сік розводять чистою відстояною водою кімнатної температури в пропорції 1 до 1.

Насіння покладіть в імпровізований марлевий мішечок і занурте його в розчин приблизно на 1 добу (томати тримають близько 18 годин, а буряк, навпаки, трохи більше звичайного терміну).

Після замочування насіння поміщають в чистий поліетиленовий пакет і прибирають в тепле місце для більш швидкого пророщування. Якщо з описаною вище підготовкою часу возитися немає, обережно зріжте один з листів алое, зробіть в ньому довгий поздовжній надріз і покладіть в нього насіння, підготовлене для пророщування. Коли насіння наклюнеться, приступайте до його посадки без попереднього промивання, прямо з залишками соку алое.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк - ТОВ «Типографія 24», м. Херосон,
вул. Мостова, 19А, тел. (0552) 46-90-85
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2183902Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Короп. Вирощування в домашніх умовах

Короп є однією з найбільш вигідних для розведення річкових риб. Найчастіше його вирощують у ставках або басейнах. Що потрібно для утримання коропа в домашніх умовах, підкаже стаття.

Переваги розведення коропа

Вирощування коропів є нескладним, але при цьому прибутковим бізнесом. Варто відзначити, що цінується ця риба тільки в Східній Європі та Азії. А ось у Західній Європі, США та Австралії її розводять тільки з метою порибалити. В їжу її вживають зрідка, оскільки вважають не особливо смачною.

Короп має ряд переваг перед іншими прісноводними. Він характеризується швидкими темпами зростання, відмінними смаковими якостями м'яса, хорошими виживанням і плодючістю, невибагливістю в догляді. В м'ясі міститься 16% білків і 15% жирів. Одним з основних достоїнств коропа є мала кількість кісток. Вихід м'яса становить близько 47%. Людським організмом воно засвоюється на 92–93%.

Для утримання коропа не потрібна глибока водойма, достатньо невеликого ставка або басейну. Ця риба вживає будь-яку їжу, тому складнощів з вибором і придбанням кормів не виникне.

Короп користується популярністю в кулінарії, а значить, на нього є стабільний купівельний попит.

Розведення коропа

З якими складнощами можна зіткнутися при вирощуванні коропа

Вирощувати коропа при дотриманні рекомендацій вийде навіть у новачка. Складнощі можуть виникнути лише в кількох випадках. Наприклад, якщо не дотримуватися порад щодо кількості голів у ставку або в басейні, риба починає хворіти і вмирати, що тягне за собою серйозні збитки.

Коропи люблять тепле середовище. Лише в таких умовах вони здатні нормально жити і розмножуватися. Тому необхідно подбати про підігрів води або розташування водойми на ділянці, яка добре освітлюється і прогрівається сонцем.

Варто враховувати, що гроші, вкладені в розведення коропа спочатку, можуть окупитися лише через пару років. Весь цей час доведеться утримувати й виходжувати мальків.

Породи коропів, які підходять для розведення в домашніх умовах

До роду коропів відносять 27 видів. Не всі з них підходять для вирощування в домашніх умовах. Найкраще купувати такі різновиди:

1. Дзеркальний. Є одомашненою формою річкового сазана. Виведена вона штучним шляхом. Представники цього різновиду великі за розмірами. Вони можуть досягати 1 м в довжину і ваги в 30 кг. Характерною особливістю риби, завдяки якій її легко впізнати серед інших родичів, є велика довгаста вигнута луска. У багатьох країнах світу дзеркального коропа прийнято розводити з метою продажу, для аматорської та спортивної риболовлі. Плодючість у цієї риби на висоті —самки здатні метати близько 1,5 млн ікринок за один нерест.

Дзеркальний короп

2. Голий. Вид названий так через те, що у риби повністю відсутня луска. Його отримали шляхом селекційних робіт, які проводилися із дзеркальним різновидом. Особливістю цієї риби є слабкий імунітет, через що вона схильна до частих хвороб. Тому для розведення новачками такий короп не підходить. Його краще вирощувати для спортивної та аматорської риболовлі в ставку.

Голий короп

3. Звичайний (лускатий). Є найкращим видом для розведення новачками, оскільки він характеризується невибагливістю в догляді та харчуванні. Риба має тіло завдовжки до 1 м. Максимальна вага представників цього різновиду — 20 кг. Найбільші представники можуть набирати масу до 45 кг. У звичайного коропа товсте тіло, широка спина. Плавці забарвлені в світло-коричневі, червоні або чорні тони. Статеве дозрівання у коропа відбувається в 3–5 років. У диких умовах ці риби нерестяться в травні, коли вода прогрівається вище +17°С. Плодючість самок становить близько 800 тис. ікринок. Мальки поїдають інфузорій, дрібних ракоподібних. Коли трохи підростуть, їх меню поповнюється личинками комах, черв'яками, молюсками. Дорослі особини є всеїдними.

4. Короп (парчевий). Представників цього різновиду розводять з декоративною функцією. Вони мають дуже красиву луску яскравих забарвлень. Їх виявили в Китаї, а селекцію взяли на себе вчені з Японії, тому цих рибок часто називають японськими коропами. Коропи виростають в довжину до 1 м. Середня тривалість їхнього життя становить 25–35 років.

Способи розведення коропів

Коропи здатні добре проживати в природних і штучних водоймах, а також у басейнах. Для успішного вирощування риб необхідно створити сприятливі умови.

У ставку

До водойми, що використовується для розведення коропів, висуваються такі вимоги:

глибина, ширина і довжина не менше 3 м;

наявність на берегах рослинності, що створює тінь протягом найспекотніших годин;

відсутність водоплавних птахів, які є розносниками хвороботворних мікроорганізмів.

Якщо ставок створюється штучно, то його дно необхідно засипати піском, забетонувати, а зверху укласти гумову плівку. Вода, яка запускається у водойму, повинна бути заселена мікроорганізмами і водоростями. Заселення можна проводити шляхом вливання декількох відер з природного джерела води або придбання і посадки водоростей.

У басейні

Більш дорогим, але при цьому зручним місцем розведення коропа є басейн. При такому способі утримання риб простіше спостерігати за їх ростом, розвитком, станом здоров'я та контролювати мікроклімат.

Басейн обладнують самостійно або купують його в готовому вигляді. Найпопулярнішими сьогодні є басейни-силоси, в яких вода подається вертикально. Рекомендована глибина для басейну — 1–1,5 м, розміри — 15–150 м³. Воду в ньому також необхідно підігріти, наситити киснем, заселити водоростями і організмами.

Особливості придбання та запуску мальків

Початківцю після обладнання водойми слід потурбуватися про придбання мальків. Зробити це можна в рибних господарствах, на заводах. Бажано перед покупкою самостійно відвідати точку продажу й на власні очі побачити умови, в яких вирощують рибу, а також домовитися про способи доставки.

Досвідчені аматори риби рекомендують купувати однорічних коропів, які вже пережили одну зиму. Випускати їх в нову водойму краще на початку весни: в березні–квітні.

Цінова політика щодо мальків коропа в Україні виглядає наступним чином:

за 1 т: 35–40 тис. грн.;

однорічний мальок вагою 40–120 г: 35–40 грн./кг;

зарибок вагою 300–400 г: 45 грн./кг;

короп Коі: 10–100 грн./шт.

Щоб розрахувати, скільки малюків потрібно купувати, варто знати, що у новачків їх загибель становить близько 40–50%. Аби оцінити свої сили і зрозуміти, наскільки рентабельним є розведення, можна для початку придбати 500 малюків.

Як ми вже згадували, короп є теплолюбною рибою, тому запускати її в перший раз необхідно у водойму, де вода підігріта до +24°С.

Умови для утримання дорослих риб

Для комфортного догляду за рибами потрібен певний набір пристосувань й інвентарю. У нього повинні входити:

фільтри, які очищають воду;

аератори, які здійснюють насичення киснем;

компресори;

садки для вилову риби;

автоматичні годівниці;

освітлювальні прилади;

оксиметри для вимірювання рівня кисню;

насоси для заміни води;

система оборотного водопостачання;

прилади, за допомогою яких здійснюються тести води;

очисники для очищення дна;

інкубатори, в яких виводяться мальки.

Для коропів необхідний певний мікроклімат. Ідеальною температурою води для нормального росту, розвитку і розмноження є від +22°С до +30°С. Порушення цих показників веде до загибелі риби. Регулювати температуру води можливо за допомогою регулярної заміни.

Оптимальним рівнем вмісту кисню є 4–5 мг/л, кислотності —7–8 pH. При низькому рівні pH у риби спостерігаються порушення в обміні речовин. Більш висока кислотність згубна для коропа.

Щодо особливостей утримання риб у зимовий період, то якщо вони проживають у ставку, після покриття водойми льодом необхідно зробити отвори для надходження кисню, накрити поверхню снігом або утеплити іншими способами. Ідеально, якщо ставок обладнати спеціальними пристроями, які будуть насичувати воду киснем і підтримувати температуру на рівні 0°С.

При вирощуванні коропів у басейні в закритому приміщенні взимку їх потрібно менше годувати.

Щоб благополучно здійснювався нерест, необхідно встановити 2 басейни: один — для метання ікри (розмірами 3×3×1,5 м), інший — для дорощування личинок (габаритами 4×4×1,5 м). У нерестовий басейн на початку весни в денний час поміщають двох самців, ближче до вечора — одну самку. Для того щоб жіночій особині було куди метати ікру, на дно ємності необхідно висадити рослинність і покласти гладкі камені.

Правила годування коропів

Годувати рибу необхідно 2 рази на день: вранці і ввечері. Важливо, щоб під час годування вода була теплою.

Існує 3 способи вирощування коропів:

1. Екстенсивний. Передбачає заселення у водойму природної органіки, якою короп зможе харчуватися самостійно. Плюсами такого годування є те, що м'ясо риби буде екологічно чистим. Основним мінусом є повільні темпи набору ваги.

2. Інтенсивний. При такому способі рибу годують штучними кормами, які містять 30% білка. Короп швидко зростає і набирає масу, але при цьому смакові якості м'яса погіршуються.

3. Напівінтенсивний. Цей спосіб є найбільш оптимальним. Годування риби відбувається природною флорою і фауною, заселеною у водойму, а також штучним прикормом. Щоб підгодовувати коропа, використовують плоди бобових рослин, кукурудзу, опариші, зерно злакових культур, хліб, личинки комах, мотиля, черв'яків.

При правильному утриманні в перший рік життя риби набирають масу в 1–1,5 кг. У 2 роки вони важать по 2–3 кг.

Перегодовувати рибу не варто. На одну особину повинна припадати така кількість корму, яка становить 3% від живої ваги.

Годування слід здійснювати в одному й тому самому місці. Це необхідно для того, щоб в подальшому було легше виловлювати окремих особин. Можна встановити стаціонарну годівницю або під час кожного годування опускати її у воду. Корм необхідно подавати дозовано — малими порціями. Це потрібно для того, щоб риби з'їдали його повністю, і він не засмічував водойму.

Отже, вирощувати коропів нескладно, це заняття підійде навіть для новачків. Якщо слідувати рекомендаціям фахівців і досвідчених зрибоводів, такий бізнес принесе не тільки прибуток, але й задоволення. Основні витрати підуть на обладнання водойми, придбання мальків і корми. На повернення первісного капіталу можна розраховувати через пару років.